

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 285.

Anden Session.

102det Møde.

Tirsdag Aften den 18de Marts.

(Fortsat).

Kirck (fortsat): Der er sagt om det Kronborgske District af den fungerende Finantsminister i det andet Thing, ligesom ogsaa den ærede 4de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Blethingberg) har gjentaget, at der paa Kronborg Amt endnu er nogle og 40 Fæstere tilbage, idet Bønderne, besynderligt nok, blot fordi de som Fæstere havde nogen Udviisning af Brænde og kunde faae nogen Bygningshjælp, ikke vilde tage Eiendomsstjøde. Det kan gjerne være, at En og Anden har været saa indskrænket, at han i denne ringe Fordeel søgte Alt, hvad der kunde støtte ham; men jeg tør paa det Bestemteste forstikke, at blandt disse nogle og fyrgetyve Fæstere findes der flere, som allerede siden 1840 have indgivet Begjering om at maatte forundes Arvefæstestjøde paa deres Eiendomme, men at disse Begjeringer, uagtet de vare forsynede med alle de Oplysninger, som Rentekammeret havde foreskrevet i sin Tid, dog alligevel ere blevne lagte paa Hylden og først efter 1846, da den Resolution, som nu saa ofte er paaberaabt, udkom, var det, man vaagnede. Da kom flere Bønder til mig og spurgte: hvorledes er dette at forstaae? „Ja“, svarede jeg dem, „I ere i Eders gode Ret, I kunne forlange Arvefæstestjøde, som tidligere; det er ikke forhindret Eder ved Resolutionen; men, naar I have indgivet Begjering for 1840, saa ere I berettigede til at faae det.“ Bøyrigt gjorde jeg dem ogsaa forklarligt, hvorledes der skulde forholdes efter Res. 1ste Juli 1846, og jeg meente, at de dengang, da Eiendommene vare af et langt betydeligere Værd end nu, kunde være tjente med at gaae ind paa at kjøbe efter Resolutionen af 1846, uagtet jeg

troede, hvad jeg ligeledes har seet flere Sagkyndige saavel i som udenfor Thinget erklære, at disse Folk vare i deres gode Ret til at kunne forlange uden Kjøbesum at faae Arvefæstestjøde paa deres Gaarde. Der er iblandt disse Fæstere mange, som have opført ganske nye Bygninger. Jeg vil blot til Exempel nævne et Par Fæstere. Der er nu Niels Hansen til Hinghovgaard i Esbønderup Sogn; hans Gaard staaer for Hartkorn 6 Tdr. 5 Skpr., Skovskjuld 1 Skp. 1 Fok.; han gav 70 Rbd. i Indfæstning i Septbr. 1821. Han har opført 18 Fag ny Grundmuur og ny Lade, Lobygning og Stalbe, og sat nyt Tag paa de gamle Bygninger, der vare. At en saadan Mand, der har anvendt meget paa Bygninger og desuden forbedret Jorderne — jeg kunde nævne mange flere Mænd, der have gjort det Samme, men jeg skal ikke opholde Thinget dermed — at saadanne Mænd, siger jeg, der i den Grad have forbedret disse Eiendomme, nu skulle blive behandlet paa mindre gunstige Vilkaar end mange andre, der ikke have været halvt saa berettigede til at faae Eiendommene i Arvefæste uden Kjøbesum, kan jeg ikke fatte, og det maa, som jeg har tilladt mig at anføre, ligge deri, at vedkommende Embedsmænd, navnlig Amtsforvaltere og saadanne Folk, ikke have betydet Bønderne de Fordele, det vilde have for dem selv og Staten, at denne Forandring sete i deres Tilstand. Hvad nu angaaer det, at Comitæens Majoritet har meent, at der burde gøres Forskiel paa de ældre og nyere Krongodser, da troer jeg, at det ogsaa tilstrækkeligt er oplyst af den da fungerende Finantsminister ved det Foredrag, han holdt i det andet Thing, ligesom ogsaa at Enhver, der er bekendt med Indholdet af de forskjellige Resolutioner, som ere faldne i Tidsrummet fra 1784 til 1840, vil finde, at der aldeles ingen Grund kan være til